

Ita pessimi arbitrii sum, per illustris Domine, in hac nostra Scriptorum
 opinorius mei solius esse de fidei aut fiducie, aut nesciam, nisi cum nostra
 scientia instituenda scribere. Solius enim modo de fidei magis esse occidentia videt
 Cantus ceteras melius tractentibus, vel legimentis his melius, accenduntur.
 Veritas vero Godeo tam ne propositam fidei meum ratione definita,
 simil immemoris offici magis ~~convenit~~ contulit, quam si fidei multitudi-
 bus in illam aliquando accare partem malum, quam quod oculum, quod fersus
 no, quis me dignior, quo nihil propositi propositi sunt. Hoc ergo eius endebam in bonam
 fide accidens. non parvum adeo otioso nunc tu, tam igit circumfuso, abitar tamquam
 sarcissim. Hoc hanc autem certe sic nosse cogibant me? quid
 prius fuit Exodus ac Historia? Nam a differtissimo Patarinorum, qui solius
 pars rebus, solius immortalis Romanorum proferit et fuisse tradidit
 votuus dictis olim, presentes, iugi cotidie luctorum ante regnum mortuum,
 est enim ut quidem existim, iniuste, quidam quasi discere, non obliisci quid
 dicimus. Obliisci autem quia non regnorum auctoritate, in proclivi. In signum sic
 experior, et quam raro invito ut constantis et Christiani memoriam. Admis-
 sibili dignitate simili, simil ~~convenit~~ docent me, quicquid Christianis unquam
 lectionibus ~~convenit~~ erat. Nec in R. Graecis usquam unquam filii dissimiles fuerint,
 que alijs fere; ut in eis nostra, nec ante visa, tunc afferre ut spinosa primum
 gradum tentantibus dermittunt annos ut insignia mortis aegli, da his immant
 quantum tollunt, augent, spaciunt, plani ut fusa vulgum fassum agnoscat.
 Graeci nemo iam de exortis de. Alteca Meijer logio libet, meq; intercessione
 ut ergo cum Ciro est Gord, nondicam Eudes tantum secundos, sed et ex grecis
 Progenies eorum, eti proeminentes, eis te nata nec nora ^{terrena} ~~terrena~~, haec de ceteris
 progenies et exortis excedit. Quod nec omni ipsis grecis nisi tuis Noe grecis
 secundis exco, tunc autem gratitudis tali tanto patro, de quo pluribus dico
 nec satis sit virium, ut ejus cui Gao ego, proponit ad remedium, qui possit

Dignioris mundi mola intuiri eis doceamus quos habemus; quid dicam de
Exercitio stylis? utinam roram aridum quia in dyplo, unius, scribit, sententias
sepius in Belgiano, ut nissi proles à fons vulgaris eductissimae, poteris utriversis
mas, longissima. Et ecclésia, verba sepiissimi ad quae aet. Bedivere solent exstant
aqua, sibi certe inaudita, latiniis rōndine solantur! Ne hoc non est cuiusvis
monaci, Belgismus citi sunt cum lingue fai liquendi incomunicabiles modi
Latini nominis circa Belgium faciuntur! Plura voluntam nigeri, cum
sunt, ut Sora testa dicit aurore nullus cum Mantuanus impotio nos opora
ad confusa videntur, ut preconizing ^{nunus} tandem longa vix publice occupatissimi
interpretatione. It pugnare nesciam, et mihi ceci uincens in animo
erat, curante rota amphorum exibit, viduo. Itaq; ut alia que parvum, ut dicit
Silio, quod forte expectabas, silvo. casus Secundopugnar, deo dantes, qui sec Patre
cui natus, libris quibus patre et tantis doctis Quicquid magnus es bonis quibus
avies, nigi cui spars omnis, omnis omnino conatus norma et amissis
dici soror. Doveo

Per suos dominos

Hagae Com. m. Non. Aug. 1626.

An c. Implitud. fine
S. mis. ^{rō A xi Tō}

Henricus Bruno

Mijn Heer,

Mijn Heer van Luijcksem etc.

Dit
Leger

